

så: Når man udformer konventionen, må man aftale, hvordan reglerne inden for konventionens rammer skal være.

Det, vi har skitseret, er et system, der kan fungere, men det er da klart, at vi er ikke interesserede i et system, hvor man kan stemme sig igennem til en vedtagelse, men det vil vi tage stilling til sag for sag.

Og må jeg så sige til hr. Steen Gade, at vi er fuldstændig enige med SF i, at det selvfølgelig drejer sig om at kæmpe for de små landes interesser. Det kan hr. Steen Gade da heller ikke være i tvivl om. Det har hr. Steen Gade da hørt Det Konservative Folkeparti sige mange gange her fra Folketingets talerstol.

Det, der er vores pointe, er, at vi med den måde, som man prioriterer på i øjeblikket, risikerer, at vi ikke har nogen kampkraft, når vi kommer til den sag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår nu, at hr. Kent Kirk siger, at det er konservativ politik, at disse principper skal fastlægges. Og hvis man ikke mener, at der skal være flertalsafgørelser om asylpolitik, så skal man bare lade være med at fastlægge nogen principper om det, forstår jeg sådan set også.

Men det er lidt mere uklart, om De Konservative egentlig mener, at man skal kunne træffe politiske flertalsafgørelser på f.eks. asylområdet.

Og mit spørgsmål til hr. Kent Kirk er så: Hvis man ønsker at få mulighed for at gennemføre noget ved hjælp af flertalsafgørelser, efter at man har fastlagt rammerne for det i enstemmighed, på hvilke områder er det så De Konservative forestiller sig og har som politik at flertalsbeslutningerne skal kunne træffes?

For hvis ikke der er en række områder, hvor det er aktuelt, og hvor De Konservative finder at man bør have flertalsafgørelser, hvorfor så have muligheden for at fastlægge rammerne og overhovedet flytte det over i søjle 1? Så kan man jo lige så godt bevare det i søjle 3, hvor der er enstemmighed.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Må jeg forstå hr. Kent Kirk på den måde, at den eneste grund til, at han ønsker noget fra søjle 3 flyttet over i søjle 1 – altså fra den mellemstatslige aftale over til, om jeg så må sige, det interne EU-politiske i søjle 1 – er, at man så skulle kunne bruge kvalificeret flertal?

Hvis det er tilfældet, er der noget, jeg ikke forstår, for det kan man rent faktisk allerede under søjle 3, og det kan man i øvrigt også under søjle 2. Når det er besluttet i enstemmighed, kan man også her beslutte, at udførelsen bliver afgjort ved hjælp af kvalificeret flertal.

Så der er ikke rigtig nogen forskel. Den eneste forskel er faktisk, at man kan imponere og være flot ved at sige, at nu er det kommet ind under Europa-Parlamentets kontrol, og det har hr. Kent Kirk også sagt er meget vigtigt for ham. Men jeg må indrømme, at Fremskridtspartiet mener, at det er endnu vigtigere, at de nationale parlamenter bliver ved med at bevare kontrollen, og det gør de i søjle 3, og derfor synes jeg, det skal blive, hvor det er.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må jo konstatere, at konkurrencen mellem Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet er stor. Og man vil altså ikke forstå, hvad det er, jeg siger.

Det, jeg siger – og nu siger jeg det helt generelt – er, at vi synes, man skal fastholde de emner, der i dag ligger i søjle 3, i søjle 3 og så bruge den procedure, der er i søjle 3, når man vedtager de konventioner, der skal til på de forskellige områder. Og så siger jeg, at når vi så er blevet enige om, hvordan samarbejdet skal fungere inden for de bestemte områder – og dér har man jo hele tiden mulighed for at sige fra, hvis man ikke vil være med, men hvis alle landene bliver enige og alle landene ratificerer det i deres nationale parlamenter – så synes vi, at det også er rimeligt at sige: Så er den sag afklaret. Man er blevet enig, og så er det naturligt at lægge det over i søjle 1, for så får man – hvilket fru Annette Just ligesom gør lidt grin med – parlamentarisk kontrol med de forskellige ting, og så får man også det, at Kommissionen kan tage visse initiativer inden for den ramme, som medlemslandene er blevet enige om.

Men hvis man ikke vil forstå det, jeg siger, så hjælper det jo ikke noget, men jeg synes ikke, det kan være så svært, heller ikke for hr. Kristian Thulesen Dahl.

Steen Gade (SF):

Til indledning vil jeg sige, at jeg nu har forstået, at De Konservatives meget høje cigarføring i spørgsmålet om, hvorvidt der fra dansk side gøres for lidt med hensyn til stemmevægten i de væsentlige spørgsmål, i virkeligheden bare går